

Shod je padel v mlako, tabor je propal!

Res je, da so prišli vsi ti voditelji, sokolci, odvelniški škrici, mežnarji, hlapci (te je privleklo pivo, katero so mislili od prvakov zastonj dobiti) in mladeniči, seveda taki, kakor jih od mladeniških shodov poznamo (n. pr. iz Sv. Lenarta v Slov. goricah). Pravega pristnega kmeta nisi videl, nekaj posestnikov je bilo raztresenih med množico, pa ti gotovo niso prišli svojevoljno privlekli so jih seboj debeli župniki in suhi kaplani. Teharčani so se posebno sijajno v Zalec pripeljali. Naprej jezdil je na pokvekastem kljusetu hišni hlapec (Hausknecht) dr. Stora. Na prvem vozu sedela sta dr. Stor in kaplan Čemažar, držeč se, kakor da bi šla za njima cela ruska vojska in onadva bi bila vojskovodja. Vendar kako žalostno trumo sta za seboj imela, pokazal nam je drugi voz, kjer je njuna četa zbrana bila, skupaj 15 ljudi, 2 čevljarja in 6 hlapcev. Iz drugih krajev tudi niso drugače bili klerikalci zastopani. Kaplan, nekaj hlapcev in mežnar, drugo ni prišlo iz posameznih krajev. O govorih natanko niti govoriti nečemo, vedno, da so kmetje eden za drugim kimaje odšli, vedno da so govorniki henjali. Dr. Hrašovec je med drugim rekel, da kmet pri pljugu ne potrebuje nemškega jezika. Komaj je to zinil, vstal je eden izmed kmetov ter rekel: „Da, vi gospodje nam zavirate nemščino, sami pa pošiljate vaše otroke v nemške šole.“ Ko na to Hrašovec reče, „to je bilo nekdanjaj je drugače“ odšel je omenjeni kmet. Kaj si je le mislil? Dr. Karlovšek in župnik Žičkar sta nekaj kvasila, da nazadnje nista vedla, kaj vse sta vernim poslušalcem po „dohtarski“ povedala. Na vprašanje kake vsebine so bili govori, rekel je odkrito en kmet: „Nevem, nisem jih razumel, gospodje so preveč „dohtarski“ govorili. Nazadnje govoril je brez dovoljenja kuharice, katera vedno pravi „Matija, le kar tih bodi“ župnik iz Žalca. Iz celega njegovega govora se ni drugo slišalo, nego zagriz-

konje. Gospoda župnika konj je krumpast, krčmarjev vozi drva, Tonetovega pa so med vojaške konje vzeli. Hitro gospod zdravnik, drugače nam naprej župnik v drugi svet odraščajo.“

Zdravnik res ustane, hitro zapreže in oba sta odšla proti Kolovcu, da se je kar srce smejalu nametnemu ptičku?

Za dobro urico prideta v Kolovec. „Tako, reče krčmar, ko sta pred farovž prišla, „zdaj bom jaz in zbudil učitelja, vi pa glejte, da kdo iz farovža pride! Jaz sem hitro nazaj.“ On skoči z voza odhiti in čez par minut že trka na okno vdove.

Kaj pa zdravnik? Ta sedi en čas na vozu, nikdo ne pride, ne sel, ne učitelj, konjiček že postaja nemiren, nazadnje vendar tudi on z voza skoči in potoni pri farovžu. Kmalu se okno odpre in vunkliče kuharica: „Pa to noč ne bo mira?“ „Kako je fajmoštru?“ vpraša hitro zdravnik. „O moj“, odgovori kuharica, „ta je odraščal.“ „To pa vendar ne,

njeno sovraštvo proti Nemcem. Rekel je med drugim, da je treba starišem, ki pošiljajo svoje otroke v nemške šole v obraz pljuniti. (Zelo lepo gospod župnik! S takimi „nauki“ hočete sloveti in se javno bahati! Sram Vas bodi, ki nosite črno suknjo, in tako umazano govorite!) Komaj je to zinil, začeli so se zadnji poslušalci odpravljati in nazadnje so bili gospodje dohtarji, župniki, mežnarji in škrici sami, vrli kmetje so jih zapustili, ker so jih že ušesa bolela. Iz vsega je razvidno, da so prvaki s svojim shodom žalostno propadli. Lahko rečemo, slovensko ljudstvo se ni udeležilo tega shoda. Lažim „Celjske žabe“ se moramo smejati, ker grozno mnogo o slavnosti tega tabora piše, o krasnih govorih in velikem udeleževanju.

Celokupni zbor ptujskega okrajnega zastopa.

Dne 10. t. m. vršila se je popolna seja ptujskega okrajnega zastopa pod predsedništvom deželnega poslanca in župana Jožefa Ornig in v navzočnosti okrajnega glavarja pl. Underrain. Začetkom seje omeni predsednik zasluge pred kratkim umrlega družbenika Franca Leskoschegg; v znamenje žalosti vstanejo vsi pričujoči. Nadalje naznani predsednik, da je od zadnjega celokupnega zbora mnogo prošenj prišlo, da bi se poslal kulturni inženir na okrajni odbor in sicer je 307 takih prošenj dospelo. Hranilnični knjigovodja Kasper poroča o pregledu računov za leto 1904. Dr. pl. Fichtenau poroča o zgradbi ceste Velovlek-Izvanci-Destinci. Poročevalec predlaga, naj cesta ne gre skozi vasi, ampak jih tangira, kajti s tem se skrajša cesta in bode tudi manj stala. Poročevalec stavi predlog. 1. cesta med gradom Dornava in vasi Pacing se naj opusti. 2. Cesta Velovlek-Izvanci-Destinci naj se zgradi po njegovem načrtu. Prvi predlog se preloži, drugi se sprejme. Na prošnjo

pa vendar ne“, skeči v svoji žalosti dohtar. „Pred eno uro se je odpeljal v Orlovec k zdravniku“, pripoveduje kuharica, „z vozom so prišli po njega. Ne veste, je že kaj boljše zdravniku?“ „Kteremu?“ „Orlovskemu, ta je je baje smrtni postelji. Sel je prišel po župnika, umirajoč baje ravno našega gospoda zahteva.“ Dohtar je kmalu vedel, da je nekdo iz obeh norca napravil. Godrnjaje se odpelja proti domu in najpoti sreča župnika ki se je od Orlovca domu peljal. „Dober večer gospod župnik“ zakliče mu zdravnik nasproti, „kako gre Orlovskemu dohtarju?“ „Hvala za prašanje, tega je danes nekdo po osle poslal kakor mene, župnika iz Kolovec.“ Ždaj se spoti zdravnik, da je ta dan 1. april bil. Nato sta vsak na svoj dom se odpeljala. Naš rokodelčič si je sladko odpočil, in ni bil jezen, da je dohtar krivdo prvemu aprilu dal. Kdo pa je župnika po osle poslal? Bržkone Orlovski kaplan, ker se ta vedno jezi, če gre Orlovski zdravnik v drugo faro, v Kolovec, k župniku kvartat in kave pit.

se občini Polanci dovoli, za šolske stroške si 4550 K izposoditi. Prošnja občine Janžovci eno parcelo pašnika v velikosti 522 kvadratnih klaftrov prodati, da se plačajo šolski stroški, se odbije, ker hoče občina to parcelo za 91 K prodati, in ker se je pri eni prejšnjih zborov določilo, da je se ne smejo prodati za manje nego 120 kron. Čebelarskemu društvu Ptuj in okolica se dovoli podpore 100 kron.

Smešen protest klerikalcev.

Na dnevoredu stoji volitev novega uda v okrajni šolski svet. Prečita se protest Zelenika in njegovih pristašev, v katerem stoji, da sedajni okrajni zastopnik nima pravice (?) novega uda voliti, ker je najvišje upravnno sodišče razsodilo, da volitev ni postavna. Dr. pl. Fichtenau predlaga, naj se udje ne ozirajo na ta protest, ampak se k volitvi zedinijo. Pri zadnji volitvi se je postavno postopalo, okrajni zastop velja, predsednik in podpredsednik sta zaprisežena. Zelenik reče: „Mi ne pripoznamo okrajnega odbora, mi smo protestirali in zapustimo dvorano.“ Izrekši odide s svojimi pristaši. Predsednik spriča, da je zbor sklepčen.

Na mesto Dr. Brumen zvolil se je dr. pl. Fichtenau. Potem še se voli 5 udov za okrajni šolski svet. Imena izvoljenih smo v zadnji številki naznanili. V mesecu septembru 1905 bo začel ta svoje delovanje. Predlog, da se cesta Ptuj, Budina, Bukovci, Zavrč proti Varaždinu v okrajno cesto I. razreda spremeni, se enoglasno sprejme.

Ud okrajnega zastopa Korenjak poroča o novozu ceste v Medribniku in prosi okrajni zastop za 1000 m³ kamna in za 300 m³ prodeca. Predsednik pravi, da je že prejšnji okrajni zastop v to svrhu tisoč kron obljubil. „Da obljubil,“ odvrne Korenjak, „pa nič dal“. Enoglasno se prošnja usliši in predlog sprejme. Za uničevanje hroščev se kakor vsako leto tudi sedaj 500 kron dovoli. Potem še so se stavila nektera vprašanja in seja se je sklenila.

Vojska med Rusi in Japonci.

Boj na suhem.

Japonci hočejo na vsak način odločilno bitko, predno nastopi deževna doba in predno dobe Rusi nove moči iz Evrope. Rusi so jeli prodirati proti jugu. Radovedni smo, ali bo imel general Linevič več sreče, nego Kuropatkin. Ta se vrne zaradi omamljenega zdravja z bojišča.

Rusko brodogradništvo.

Kje se sedaj nahaja rusko brodogradništvo, se ne ve gotovo. Poveljnik Roždestvenski je po poročilu nekaterih časnikov umrl, kar se pa iz Petrogradu prekliče.

Potopljene ruske ladje v Port Arturju.

Japonska vlada namerava potopljene ladje dvigniti in jih popraviti. Stroški za dvigovanje se cenijo za vsako ladjo na 3 milijone 6 sto tisoč kron. Ladjo „Palado“ so baje že dvignili in popravili.

Spodnještajerske novice.

Od Sv. Lenarta v Slov. gorici. Dr. Tiplič se v svojem dopisom v Slov. Štajercu v pravi luči kazal. Če kdo hoče njega dobro karakterizirati, mu treba z njim občevati in ga opazovati, saj njegov dopis naj prebere, in dovolj bo vedel. Skozi vsak članek konča z lepimi besedami, kakor pasja duša i. t. d. Mi se ravno ne čudimo, da kot „olikan“ človek posluhuje takih „olikanih“ razgovorov. Iz cele njegove pisarnice se sliši samo „smrt vsemu kaj je nemškega.“ Raca na vodi, kaj da v sili Dr. Tiplič vedno k Nemcem pride. Zakaj si ni neveste izbral morebiti celo na Rusoskem, kaj je šel po njo in njene kronice k nemški obitelji „K Sv. Juriju bom šel, kako hitro mi kdo pokorja za zdravnika primerno stanovanje“ so njegove balneološke besede. Čudno se nam pa to le zdi, zakaj si zida nov hram v Sv. Lenartu, ne pa pri Sv. Juriju. Zakaj li? Črnosukneži, njegovi prijatelji tako hočejo pri sebi ga hočejo imeti. Gospodu Dr. Tipliču pa se to eno svetujemo, da naj vlada v dopisih, pod katerimi se upa javno podpisati, samo resnica, ne pa sovražna.

Začne se jasnit. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona, prosi podpisano županstvo, da se popravi št. 9 z dne 30 aprila 1905 pod napisom: „Začne se jasnit“ obavljen dopis s tem, da se je nasvet, da se ustanovi v Mozirju četrti razred s popolnoma nemškim jezikom in z nemškim učiteljem v istini stan a bil je v istini enoglasno odobren in v zapisniku sprejet samo tako, da se naj v četrtem razredu dučuje tudi nemščina kot učni predmet.

Županstvo trg Mozirje, dne 5. maja 1905.

Župan:

Jvan Ovčjak

Mozirje. Dragi „Štajerc“! Kakor si že po tvojem cenjenem listu naznanil, ti tudi mi priobčimo, da je predlog stavljen, da se ob priliki odtvorenja 4. razreda v istem nemško podučje in da bi 4. razred podučeval nemški ali boljše rečeno nemškemu jeziku ne nasprotni učitelj. Občinski odbor obstoji iz slovencev in sicer iz kmetov, kateri ne morejo vzdržati svojih otrok v Celje, Gradec in Dunaj, kajti, kakor to lahko mozirski tržani storé, mi čemo toraj, da se naša deca v domači ljudski prepotrebne nemškega jezika nauči. Zahvalimo Vam končno za Vaše priznanje.

Prosti kmetje iz Mozirja

Sv. Martin pod Vurbergom. Naš častiti župan se nas zdaj komaj poznajo, ker je čas zbirce. Pod župnik, mi naj bi Vam vselej ustregli, kako Vi nam? Spomnite se, kake velikonočne praznike smo imeli? Namesto da bi ljudstvo te velike praznike molilo se je jezilo in godrnjalo. Kaj rečete, kaj slove vzeli od nas? Več kmetje

Bistrica pri Mariboru. Pred kratkim smo v naši občini volitev. Kakor povsod, je tudi pri črna suknja agitrali na vse moči, da bi bil izvoljen